

شکسته و چاله‌های خطرناک * نبود یا نقص سیستم روشنایی * نبود خط‌کشی یا علائم راهنمایی و رانندگی * عدم وجود ایمنی (مانند آتش‌نشانی، دوربین) * عدم نظافت و نگهداری * عدم تناسب هزینه پرداختی با خدمات ارائه‌شده وضعیت میدانی: پارکینگ یا خرابه؟

بازدید میدانی: پارکینگ یا خرابه؟

بازدید میدانی از این پارکینگ‌ها صحنه‌هایی تکان‌دهنده را نشان می‌دهد: * سطح ناهموار و خطرناک: آسفالت ریزش‌کرده، چاله‌های عمیق و سنگفرش‌های شکسته که هر لحظه ممکن است به خودرو آسیب بزنند یا باعث زمین‌خوردن عابران شوند. * عدم ایمنی: نبود دوربین مداربسته، تابلوهای هشدار یا علائم راهنمایی. فضای تاریک و بدون نور کافی در شب، این محل‌ها را به پناهگاهی بالقوه برای ارتکاب جرم تبدیل کرده است. *

بوی تعفن و زباله‌های انباشته: ظاهراً نظافت این فضاها در اولویت هیچ‌کس نیست. شهروندان مجبورند بین زباله و بوهای نامطبوع خودروی خود را پارک کنند. * فقدان کوچک‌ترین خدمات: حتی ساده‌ترین تجهیزات مانند خط‌کشی شفاف، جایگاه پرداخت الکترونیکی یا نگهداری مسئول وجود ندارد. یکی از شهروندان که هر روز از این پارکینگ استفاده می‌کند، می‌گوید: «ما ماهانه مبلغی می‌پردازیم، ولی انگار پولمان را برای پارک کردن در یک زمین بایر می‌دهیم. ماشینم چندبار به خاطر چاله‌ها آسیب دیده. شهرداری پول می‌گیرد، اما هیچ خدمتی ارائه نمی‌دهد.» شهرداری: واگذاری بدون نظارت

شهرداری و واگذاری بدون نظارت

براساس اطلاعات میدانی و گفته‌های شهروندان، شهرداری سیرجان این فضاها را که قبلاً در قالب بافت فرسوده تملک کرده بود، بدون سروسامان‌دادن و بهبود کیفیت، به اشخاص حقیقی یا حقوقی اجازه داده است. این در حالی است که شهرداری به عنوان نهاد ناظر و مسئول ایمنی فضای عمومی، نه تنها بر عملکرد اجازه‌گیرندگان نظارتی نکرده، بلکه خود نیز از دریافت پول از شهروندان برای چنین مکان‌های نامناسبی چشم‌پوشی نکرده است.

۱. درآمد حاصل از این پارکینگ‌ها به کجا می‌رود؟ آیا این درآمدها مجدداً برای بهبود زیرساخت‌های شهری هزینه می‌شود یا صرفاً در حساب‌های مبهم شهرداری محو می‌شود؟
۲. آیا شهرداری پیش از واگذاری، تعهدات متقابل از اجازه‌گیرنده گرفته است؟ اگر گرفته، چرا این تعهدات اجرایی نمی‌شود؟
۳. چرا نظارت بهداشتی، ایمنی و ترافیکی بر این پارکینگ‌ها انجام نمی‌گیرد؟
۴. آیا دریافت پول برای چنین خدمت ناامن و

ناقصی، نوعی کلاهبرداری سازمان‌یافته علیه شهروندان نیست؟

اعتراضات مردمی و ضرورت شفافیت

شهروندان سیرجانی از این وضعیت به شدت خشمگین هستند، اما بسیاری به دلیل ترس از ایجاد مشکل یا ناامیدی از سیستم اداری، سکوت اختیار کرده‌اند. با این حال، برخی شروع به اقدام جمعی کرده‌اند. گروه‌هایی در شبکه‌های اجتماعی تشکیل شده و نامه‌های اعتراضی به شورای شهر و فرمانداری ارسال کرده‌اند. یک فعال مدنی در سیرجان می‌گوید: «این فقط بحث یک پارکینگ نیست، بحث عدالت شهری است. وقتی شهرداری به خودش اجازه می‌دهد از یک فضای مخروبه پول بگیرد، در واقع به همه مدیران خصوصی و عمومی مجوز سوءاستفاده از شهروندان را می‌دهد.» ---

راه حل چیست؟

کارشناسان شهری پیشنهاد می‌کنند: * تعلیق فوری دریافت هرگونه وجه تا زمان بهبود کامل شرایط پارکینگ‌ها. * شفاف‌سازی قراردادهای واگذاری و انتشار عمومی تعهدات طرفین. * نظارت مستمر و هفتگی توسط بازرسان شهرداری و سازمان آتش‌نشانی. * اختصاص بخشی از درآمدهای پارکینگ به نوسازی و تجهیز همان محل. پارکینگ‌های خیابان بازار سیرجان، نماد بی‌مسئولیتی مدیریت شهری و بهره‌کشی از شهروندان است. شهرداری سیرجان باید فوراً پاسخگو باشد: یا این پارکینگ‌ها را با استانداردهای قابل قبول تجهیز کند، یا از گرفتن پول از مردم خودداری کرده و پروژه را به شکلی شفاف متوقف نماید.